

se bode v I. in II. razredu poučevalo samo v slovenskem jeziku, bode se v I. razredu I. mestne deške ljudske šole rabil Praprotnikov „Abecednik“.

V knjižnični odbor so bili voljeni dozdanji udje, namreč g. g.: Iv. Belè, Fr. Kokalj, A. Žumer; tako tudi v stalni odbor g. g.: A. Praprotnik, Fr. Raktelj, Iv. Tomšič in A. Žumer; v deželno učiteljsko konferencijo pa g. g.: A. Praprotnik in Fr. Raktelj.

Iz mej posameznih predlogov so se vzprejeli: a) ves službeni čas po dovršeni zrelostni preizkušnji naj se učitelju všteva v pokojnino; b) učni redi za klasifikacije naj se za enega („komaj dobro“) pomnožijo; c) šolska naznanila naj se na vseh Ljubljanskih ljudskih šolah ob enem času delé; d) pri tolikem številu mestnih učiteljev in učiteljic naj slavni mestni odbor ustanovi eno službo namestnega učitelja za slučaje kake bolezni, ker po najnovejši naredbi učiteljsko izobraževališče mestnim šolam praviloma ne bode dajalo namestovalcev.

K sklepu gosp. prvosednik naroča mestnemu učiteljstvu, da naj bode vsigdar kakor do zdaj zvesto in iskreno udano najvišjemu vladarju, ter želi, da bi bile ljudske šole v Ljubljani — v glavnem mestu — vsej deželi v vzgled in posnemo.

Ukaz ministra za bogočastje in pouk

s 27. maja 1884. l., števil. 8019.

zadevajoč vzprejemne izpite za prvi razred srednjih šol.

Vsled tega ukaza bodo v bodoče v tej zadevi veljavne sledeče norme:

1. Vzprejemni izpit iz verouka je samo usten, iz učnega jezika in računa pa pismen in usten.

2. Pravila o priponah ali ločnicah in njihova pravilna raba pri narekovanem pisanji se ne smejo več zahtevati.

3. Ustnega izpita iz učnega jezika in računa se smejo oprostiti tisti učenci, kateri so pri pismenih nalogah dokazali vsaj zadovoljno znanje, in če imajo v spričalu ljudskih šol v teh dveh predmetih vsaj „dobro“.

4. Ustni izpit iz verouka se sme spregledati tistim učencem, kateri so dobili v 4. razredu v tem predmetu vsaj „dobro“.

5. Ako ima pa učenec v katerem izpraševalnem predmetu v spričalu slab red, in če je tudi pismeno nalogo slabo dovršil, tak se mora za nezrelega spoznati, ne da bi ga še ustno izpraševali.

To so tedaj nove določbe o tej reči. Ljudski učitelji jih pozdravljamo z zadostenjem, ker vidimo, da se bode v bodoče na naša spričala bolj oziralo, kakor do zdaj. In to je tudi čisto umestno, kajti učitelj, kateri poučuje učenca štiri in več let, ga vendar bolje pozná, če je za srednje šole sposoben, ali ne, kakor izpraševalni profesor, kateri se zaradi preobilnega števila novincev more s posameznim baviti komaj kakih deset minut.

Književstvo.

Vrli „hrv. pedagogijsko-književni zbor“ v Zagrebu izdal je zopet prelepo knjigo za učitelje pod imenom **Pedagogija**. III. dio: Posebno obukoslovje. Sastavio Stjepan Basariček, učitelj kr. preparandije u Zagrebu i pravi član hrv. ped.-književnega zbora.

Ta spretna knjiga ima ta-le zadržaj: Predgovor. Uvod. §. 1. Zadaća posebnomu obukoslovju **Prvi odjek. Zorna obuka.** §. 2. Pojam i svrha zorne obuke. §. 3. Učevno gradivo za zornu obuku.